

شبکه

بگذارید جواد حرف بزند

او نکونام است. جواد نکونام. کاپیتان سابق تیم ملی کشورمان ایران. از ابتدای آغاز جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه و شروع برنامه عادل فردوسی‌پور، چندین بار جواد نکونام به ویژه برنامه جام جهانی شبکه سه دعوت شده، کارشناسی کرده و درباره اتفاقات جام و تیم ملی ایران و دیگر تیم‌های حاضر در جام حرف زده.

همه دیگر در ایران جواد نکونام را می‌شناسند و بسیاری قبولش دارند. شاید برای همین هم هست که به برنامه‌های فوتبالی دعوت می‌شود تا مردم نظرات و حرف‌هایش را بشنوند. سعی کرده کمتر حاشیه داشته باشد. معمولاً آرام است و معقول رفتار می‌کند. انگار با کسی دشمنی ندارد، حداقل در ظاهر که اینگونه است.

اما این بار که به برنامه عادل آمده بود، حاشیه برایش ساختند. او خواست از مردم دفاع کند، اما تذکر دریافت کرد. دلش نمی‌خواست اینگونه باشد و همه چیز را گفت

جواد نکونام، فوتبالیست محبوب کشورمان چند شب پیش بعد از برنامه عادل فردوسی‌پور در صفحه شخصی‌اش در فضای مجازی متنی را منتشر کرده است: «این که از مردم خوزستان، از بی‌آبی، از تشنگی زن و مرد و پیر و جوان و بچه‌هاشون بگیرم و از مسئولان بخوام مشکل رو حل کنن چیز عجیبه؟ واقعا عجیبه که از مسئولان بخوام برای کسانی که جنگیدن و جونشون رو دادن تا امروزوم ما به دست دشمن نیفته، فکری کنن. دیشب که به شبکه سوم و برنامه عادل فردوسی‌پور رفته بودم، بعد از خواهش من برای حل مشکل آب استان خوزستان، دوستان با عادل فردوسی‌پور تماس گرفتند و گفتند به نکونام بگو... تو این چند روز تصاویر تلخ و باورنکردنی از وضع بد مردم خوزستان دیدم که تصمیم گرفتم جلوی دوربین عاجزانه از مسئولان بخوام تا فکری به حال بی‌آبی مردم رنج کشیده کنن. امیدوارم همین قدر که سریع پیگیر بودن تا من حرفی دربارۀ وضع مردم خوزستان نزیم، به همین سرعت به راهکاری پیدا کنن برای حل مشکل این مردم. اگه لازم باشه باز هم از مشکلات این مردم شریف حرف می‌زنم. همین جا هم دوباره از مسئولان می‌خوام فکری به حال این مردم کنن.»

در آن برنامه عادل فردوسی‌پور به جواد نکونام تذکر داد، اما نه روی آنتن زنده. عادل از مردم خواست که در مصرف آب صرفه‌جویی کنند. حالا مردم در فضای مجازی از عادل ناراحت هستند. مردم می‌گویند که عادل نباید بحث را تمام می‌کرد و به نکونام تذکر می‌داد. نباید می‌گفت که مردم باید صرفه‌جویی کنندو حرفی از مسئولان نزنند. نمودارهایی در فضای مجازی دست‌به‌دست می‌شود که در آن نوشته مصرف آب مردم تنها ۶درصد از مصرف آب کشور است. مردم می‌گویند حرف نکونام درست است و مسئولان باید فکری به حال مردم کنند.

نقد و نقده به گزارشگری عادل

جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه برای عادل خوب نبود. بارها و بارها به خاطر اجرا و گزارشگری در فضای مجازی به او نقد شد و خیلی‌ها هم او را مسخره کردند. اما نقد جدی این روزها به عادل برای گزارش‌هایش است. عادل دیگر بی‌طرف نیست؛ از یک تیم دفاع می‌کند و از تیم دیگر به وضوح بد می‌گوید. در بازی برزیل و بلژیک انگار عادل اصلاً بلژیک را نمی‌بیند. بلژیکی که در این جام جهانی طوری خود را نشان داده که حالا بسیاری می‌گویند قهرمانی از آن آنهاست اما عادل بلژیک را ندید. وقتی بلژیک گل می‌زد و جلو می‌افتاد او از برزیلی حرف می‌زد که عقب افتاده است. از برزیلی که مدام می‌گفت می‌تواند جبران کند، اما نمی‌دید که آنها نمی‌توانند و بلژیک مثل سدی جلوی آنها ایستاده‌است.

عادل تا جایی پیش رفته بود که حتی بازی جولمر دانه را هم زیر سوال برد. او می‌خواست بازیکنان برزیل روی بازیکنان بلژیک خطا کنند که گل نخورند یا بتوانند گل بزنند. حالا دیگر عادل را با جواد خیابانی مقایسه می‌کنند. مردم از هم می‌پرسند اگر این حرف‌ها را خیابانی می‌گفت چه بلایی در فضای مجازی سرش می‌آوردید؟ چرا وقتی عادل اینها را می‌گوید حرفی به او نمی‌زنید؟ البته که آنقدرها هم درست نیست. حمله‌ها در فضای مجازی روز به روز به عادل زیادت‌ر می‌شود.

اشیای بزرگ یا سنگین و همچنین ظروف شیشه‌ای، ظروف چینی و سایر اشیای شکستنی و ظروف حاوی مواد خوراکی و شیمیایی را در قفسه‌های پایین کابینت و کمد قرار دهید.

مارکوس راشفورد مهاجم تیم ملی انگلیس

روحیه‌ای که در این تیم هست، قابل قیاس با ۸ ماه یا ۲سال پیش نیست. قبلاً اینطور نبود، بنابراین باید نشان دهیم که چقدر پیشرفت کرده و چقدر یاد گرفته‌ایم. اگر چیزی از جام قبلی مانده باشد، حتی ناراحتی، به تیم ما کمک خواهد کرد. ما توانستیم از یورو ۱۶ و ۲۰ درس بگیریم، زیرا دیگر نمی‌خواهیم آن حال‌وهوا را تجربه کنیم. شکست‌ها بیشتر در ذهن‌تان خواهد بود تا پیروزی. من عاشق پیروزی هستم و روحیه‌ام از وقتی خردسال بودم، به همین شکل بود.

آیا دوران ابرقدرت‌های فوتبال به پایان رسیده؟

تیر خلاص نیمار بر پیکر ستاره‌های دنباله‌دار

| مهرنوش گرکانی | روزنامه‌نگار

دارند، دیگر تیمی در کلاس جهانی نیستند.

نه نیمار، نه روح فوتبال برزیل و نه دعاهای مردمانی فقیر در کلیساها که فوتبال بخش بزرگی از مذهبشان است به برزیل کمک نکرد تا حداقل به اندازه بلژیک خوب باشند. تک‌تک بازیکنان بلژیک، در استفاده بهینه تاکتیک، سازماندهی بهتر، روحیه بالاتر و رفتار مناسب‌از نیمار وبقیه زردهابتر بودند.

پیراهن برزیل و نامش، همیشه در فوتبال، درخشان و جذاب است. در سلائوپاتولو، در کازان و در آبادان کودکان و نوجوانانی به این زرد قناری عشق می‌ورزند اما حقیقت برزیل امروز چیز دیگری است. این برزیل، نه تنها خم‌هفت گل خورده از آلمان را ترمیم نکرد، بلکه یک ترس بزرگ را برای طرفدارانش ایجاد کرد. ترس از برزیلی که دیگر بزرگ نباشد. برزیلی که دیگر رویا نفروشد و برزیلی که دیگر سر باخشود.

دوره، دوره تیم‌هایی است که منظم، شکیل و استاندارد کار کرده‌اند و به صورت علمی، امکانات و استعداد‌های خود را به کار می‌گیرند. دوره دوره‌روپایی‌هایی است که به برداشت محصولاتی بیردازند که دانه‌هایش را در یک دهه گذشته کاشته‌اند و به خوبی از آنها مراقبت کرده‌اند. زمانه پیشرفت است و به نظر می‌رسد برزیل هم نیاز دارد تا تشکیلاتش را اتکان بدهد. دعاهای کلیسا و به انتظار نشستن برای امید به خلق لحظات جادویی از سوپرستار برزیل هم

دیگر راه به هیچ جایی نخواهد برد. نیمار و شاید دیگر هیچ بازیکنی برای برزیل بزرگی نخواهد کرد.

برزیلی‌ها دیروز در یک نظرسنجی تلویزیونی، در مورد عملکرد نیمار یک نظر منفی ۸۳درصدی به‌او هدیه دادند. تغییر و تحول در بازار این سوپرستاره‌ها اما به این عملکرد توجهی ندارد. پاری سن ژرمن قصد فروش او را ندارد و فلورنتینو پرزی که کریستیانو رونالدو را از دست رفته می‌بیند، کماکان به همه تلاشش برای به چنگ آوردن نیمار جونیور ادامه خواهد داد. متغیرها در نمایش فوتبالی باشگاهی متفاوت است و از منطق و ساختار خودش تبعیت می‌کند و اسطوره‌ها و ستاره‌های خودش را می‌سازد. اما تیم و بازیکنی در روح فوتبال بزرگ است که در جام جهانی دستاورد داشته باشد. اتفاقی که در سال ۲۰۱۸ برای خیلی‌ها نیفتاد. مسی، رونالدو، نیمار و بقیه دوستان ناکام ماندند و گریزمان و لوکاکو و کاونی و نام‌های نقره‌ای جدیدی به ستاره شدن ششکم زدند. برزیل و برزیل‌ها، نیمار و نیمار‌ها باید فکری به‌حال خودشان بکنند و گزینه پوست‌اندازی تیم‌های اروپایی مثل بلژیک و فرانسه و تکان‌های ریشه‌ای تیم‌های آسیایی مثل ژاپن و ایران یک روز گریبان همه اسم‌های سابق را خواهد گرفت. تا قیامت در بر یک پاشنه نخواهد چرخید و معادلات فوتبال به هم خواهد ریخت؛ مثل معادلات اقتصاد، مثل معادلات سیاست و مثل معادلات زندگی.

آواز خروس در سرزمین تزارها

◀ چرا فرانسه مدعی اصلی قهرمانی است؟

جام، شادی زیادی انجام دادند. آنها، تیم ملی فرانسه، با هدایت دیدب‌ده دشمن نتایج درخشانی در روسیه کسب کرده و خود را به مرحله نیمه نهایی جام رسانده‌اند. خروس‌های اروپا در تاریخ خود تنها یک‌بار در سال ۱۹۹۸ که میزبان جام جهانی بودند، توانستند با اتکا به بازیکنانی مثل زیدان، بلان، ترزگه، دشان و... نخستین قهرمانی جهان را برای خود به ارمان بیاورند. سرمربی حال حاضر

از نایب قهرمانی در جام جهانی، امروز طلسم سه دوره اخیر در صعود به نیمه نهایی این رقابت‌ها را هم در روسیه و ورزشگاه نیژنی نووگوراد شکستند تا منتظر دیدار مهم و دشوار دیگری با بلژیک باشند. ستاره‌های فرانسوی که نشان دادند یکی از بهترین تیم‌های جام جهانی روسیه هستند و حتی شانس قهرمانی هم دارند، بعد از پیروزی برابر اروگوئه و یک قدم نزدیک تر شدن به فینال و کسب

یادداشت

گول کشی بلژیک در گورستان بزرگان

حمیدرضا صدر

مقاومت برابر برزیل که با ورود روبر تو فیرومینو و سپس داگلاس کلسا ۴-۲-۴ بازی می‌کرد آسان نبود، ولی نسل طلایی بلژیک تاب آورد. تاب آورد و کازان را بدل کرد به «گورستان بزرگان».

استنادیوم کازان قربانی بزرگ دیگری گرفته بود. در آن میدان سر سه تیمی که ۱۱ بار فاتح جام جهانی شده بودند را بریده بودند. سر آلمان برابر کره جنوبی را، آرژانتین مقابل فرانسه را و سرانجام برزیل برابر بلژیک را. این بار که سوت را به صدا درآوردند، نیمار سرش را به علامت افسوس تکان داد. کوتینیو دستی به صورت خیس شده‌اش کشید و نگاهي به طرفداران بلژیکی انداخت، مارسلو بلافاصله میدان را ترک کرد. بلژیک ۱۱میلیونی، برزیل ۲۰۷میلیونی را شکست داده و تینته بزرگ برابر مار تینز مغلوب شده بود. انتظار برزیلی‌ها برای ششمین فتح جام حداقل تا چهارسال بعد ۲۰ساله می‌شد. بلژیکی‌ها در یک‌دمی فینال بزرگ قرار می‌گرفتند. تیم ملی بلژیک احتمالاً تاریخی ترین نمایش را به رخ کشیده بود.

نمایش نیمه اول پسران روبر تو مار تینز غیرمنتظره بود: آمیزه‌ای از قدرت، مهارت و برنامه. نیمه‌ای که ستاره‌های آمریکای جنوبی دنبال سایه بلژیکی‌های خوش قریحه دویندند. فرناندینیو دروازه خودی را گشود و کوین دی بروینه طی آن ضدحمله بری آسا از فاصله ۲۵ یاردی گل دوم را زد. دوبار گشودن دروازه آلیسون که طی جام فقط یکبار فرو ریخته بود، غریب بود. بلژیکی‌ها هم می‌دانستند چگونه حمله کنند و هم کی و توسط کدام بازیکن. نمایش ۱۵دقیقه آخر دیدار پس از گل رئاتو آگوستو که فاصله را به یک گل کاهش داد، سوی دیگر قدرت بلژیکی‌ها را به رخ کشید. قدرت جسمی و ذهنی‌شان را. آن‌هم فقط چهار روز پس از عقب افتادن ۲۰۰ برابر ژاپن و پیروزی ۳-۲ در وایسین لحظه. این بار جدل زمین خوردن گابریل خسوس برابر ریان ترونگن در محوطه جریمه هم، بلژیکی‌ها را به بند کشید. بازیکنان شایسته‌ای داشتند، ولی «نسل طلایی سرخپوش‌ها» ذهنیت آهنین دیگری را به نمایش گذاشته و بدل به مدعی فتح جام ۲۰۱۸ شده بود. لوکاکو پیش از دیدار با برزیل جمله «... اعتقاد دارم اگر بداییم چگونه حمله‌هایمان را طراحی کنیم، می‌توانیم شکست‌شان بدهیم» را با اعتمادبه‌نفس بر زبان آورده بود.

روبر تو مار تینز اسپانیایی این مری سابق سوائسی، یگان‌وار و اور تون چه کرد و چگونه؟
اوسوانسی را در ۲۰۰۸ قهرمان لیگ یک انگلیس کرده و در ۲۰۱۳ با ویگان جام حذفی را به چنگ آورده بود. با این وصف انتخاب یک مری اسپانیایی زبان برای رهبری بلژیک سوال‌برانگیز بود، ولی بلژیک از بدو ورود مار تینز پس از شکست از اسپانیا در نخستین بازی‌اش به رهبری او طی ۲۴ دیدار شکست نخورده و اکنون یک دیدار تا فینال جام جهانی فاصله‌دار.

پیش از این پرسش این بود آیا بازیکنان بزرگ بلژیک گره خواهند خورد؟ اکنون مار تینز ستاره‌های متکبری مثل هازارد، دی بروینه و لوکاکو که در باشگاه‌هایشان مردان کلیدی هستند را کنار هم قرار داده و رویی قهرمانی را برایشان باورپذیر کرده. نسل طلایی پاسخ خرده‌گیران را داده بود و مار تینز برزیل را در کازان با ۹ بازیکن لیگ برتری شکست داده بود: کورتوا، کمپانی، آلدو روبرلد، فرتوگن، فلینی، چادلی، دی بروینه. هازارد ولوکاکو...

تغییرات تاکتیکی مار تینز حالا در بطن تمهیدات تاکتیکی کارساز جام قرار گرفته‌اند. او برابر ژاپن در حالی که مردانش ۲۰۰عقب افتاده بودند، فلینی که می‌گفتند بی‌مصرف‌ترین بازیکن منچستر یونایتد است، و چادلی، مردمیایی وست بروم سقوط کرده به لیگ پایین‌تر اروانه میدان کرد و هسر دو بازیکن گل زدند. همان دو بازیکنی که برابر برزیل در ترکیب اصلی راهی میدان شدند. فلینی و آکسل ویتسل برابر چهار مدافع نقش هافبک‌های دفاعی را برعهده گرفتند و چادلی بود که با ضربه کرنر زمینه‌ساز به ثمر رسیدن گل اول شد. بلژیک دفاع سه‌نفره را کنار گذاشت و به سیستم ۳-۴-۳ روی آورد. آن‌هم بدون مهاجم نوک سنتنی، لوکاکو در جناح راست قرار داشت که دی بروینه را در مقایسه با دیدارهای پیشین به جلو فرامی‌خواند و مترادف با گل او هم شد. سرعت دی بروینه، قدرت و سرعت لوکاکو و پا به توپ شدن‌های هازارد تدریجاً بیشتر شدند و بیشتر. لوکاکو بود که ضربه کرنر منجر به گل را به دست آورد و فرارش به گل دوم انجامید. غیبت کاسمیر و هافبک دفاعی برزیل عیان بود و بلژیکی‌ها طی ضدحمله‌هایشان به ۳-۴-۳ که دی بروینه در نوک لسوزی خط میانی بازی می‌کرد، تغییر شکل می‌دادند و فرناندینیو نمی‌توانست برابر آماج حمله‌ها مقاومت کند. در سوی دیگر هم، هازارد فاگنر را به بند کشید.

مقاومت برابر برزیل که با ورود روبر تو فیرومینو و سپس داگلاس کلسا ۴-۲-۴ بازی می‌کرد آسان نبود، ولی نسل طلایی بلژیک تاب آورد. تاب آورد و کازان را بدل کرد به «گورستان بزرگان».